Іюлій Въ Ларово Турцитѣръвали на зрѣнитѣ Цигани и
Арнаути и въ бояванъ ревнали да убиватъ да упрадатъ
Сорта свѣнѣйта на гортъмлчнутъвъ Иванъ хаджи
Савовичинъ слуга; тръ четвъртъ отъ оридъвалцитѣ
бѣ Загарджители, селяни и граждани, бѣдохѣ въсорвенъ
въ града и що едни, сѣ сѣ затворили въ кѣщата си сѣ
надърда тамъ да сѣ спасятъ, другъ сѣ сѣ събрали въ едни
Аколко фамилии въ нѣкои дворове, другъ по малъ, дру-
гъ пакъ и що обичаѣ излѣзли бѣхѣ да бѣгатъ, когато
конницата отъ черкезъ и турцъ дошла отъ къмъ
краятъ града при св. Тройца и при Бедемлика
имъ времето отдадо, ударъ народъ да бѣга на
къмъ града гдѣто сѣ криеха по двороветѣ, но и
тамъ приудентъ отъ тѣхъ измахѣ черѣ мегданъ
и умирятъ, мнѣ гдѣто бѣхѣ скрилѣ, бѣвали им
застрелянъ или посѣчанъ, а гранъ не видохѣ нѣкой
никой отъ дѣвица жена, бѣлеча да убіе нѣкой, но
повече въ харамъ робіе.

1877. Іюлій Въ село Османица на Балканъ отъ Есть-
Загра сѣ сѣ дърлали юнашкѣ срѣщу Турцитѣ
Сѣдо сѣ направили въ при Аврамлій.
За забѣлѣване е че въ края на Есть-Загра при
Новата-махала българитѣ граждани и селяни
въоружани, обнадеждени тръгнали нападеніе отъ
Черкезитѣ.

1877. Іюлій 19 Въ сраженіето на Есть-Загра при
градината . . . . . българската дружина
написнѣта отъ многосрено непріятелъ (турци)
бѣдствували да нѣтрѣ знаетъ, до скоро отъ